

חובת השעה

דברים שנאמרו ע"י

מרן הגאון רבי דוד שמידל שליט"א

בעצרת החיזוק וההסברה שנערכה ע"י "איגוד היראים" בעיר בני ברק

בביהמ"ד "ברך משה" דסאטמאר – אור לכ"ט מרחשון תשפ"ד

(נכתב ע"י אחד השומעים עפ"י הבנתו)

גם בזמנים טובים צריכים להתחזק באמונה, אמונה בעיקרי הדת הפשוטים, זכרהו מאחר שבא להשכיחו. כל שכן כשמגיעים זמנים שאינם כסדרו של עולם וממילא יש כבר בלבול. אבל יותר מזה, היום שומעים דברים כאלו שהם היפך היהדות, היפך העיקרים, ושומעים זאת אפילו מכאלו שנקראים שומרי מצוות, א"כ צריכים ודאי לחזור ולשנן דברים שהם דברי אמת פשוטים, דברים שכל אחד ידע אותם מעולם.

בכל הספרים הקדושים, ובכל סוגי הספרים הקדושים, כתוב אותו דבר, שכל מה שאנו נמצאים בזה העולם הוא רק כדי לזכות לעולם הבא, העולם הזה דומה לפרוזדור בפני העולם הבא, ורק דבר שמקרב אל התכלית הזו הוא טוב, וכל מה שמביא לדברים אחרים, לאו דוקא שמביא לדברים רעים, אלא רק שאינו מביא אל התכלית הזו, הרי כלשונו של המסילת ישרים (פ"א) "אינו זה אלא הבל ושוא נתעה", זה שקר וטעות.

א"כ כשרוצים למדוד דבר אם טוב הוא או לא, צריכים לבדוק, אם זה מקרב יהודים לתכלית הרי זה טוב, ואם זה להיפך חלילה, זה "הבל ושוא נתעה".

עוד עיקר שצריכים לחזור ולשנן אותו, להשמר מלשמוע דברים נגד האמונה, להשמר מחבר רע, וחבר רע אינו דוקא מי שעושה להדיא מעשים שאינם ראויים, אלא אם הדיבור שלו הוא היפך אמונה, זהו חבר רע, ועל זה הזהירו בכל הדורות.

ולצערנו, הרחוב כמו שהוא, לא רואים שהוא מקרב אותנו אל התכלית שצריכים להגיע, וזה לחוד כבר מספיק כדי לחייב התבדלות לא לדבר איתם ולא להתעסק איתם.

אין צורך להאריך בידוע לכל, שהמדינה הציונית היא ההיפך מהתכלית, כמה יהודים כשרים מגלויות שונות הם הביאו לכאן ומה נשאר מצאצאיהם. הם בעצמם אומרים מה שהם רוצים, והם לא אומרים שהם רוצים להביא אותנו לתכלית שצריכים להגיע. **כל הענין הזה של המדינה הציונית הוא נסיון ואסון!**

כידוע שכ"ק הרב מסאטמאר ומרן החזו"א נפגשו פעם אחת. ובין הדברים שהם דיברו יש דבר אחד ידוע שיש עליו ויכוח במסורת, תלמידי החזו"א אומרים שהחזו"א אמר זאת והרב מסאטמאר הסכים, ובסאטמאר שמעתי להיפך, שהרב מסאטמאר אמר והחזו"א הסכים, אבל אלו ואלו אומרים שזה מה שעלה מבין שניהם, שיותר ממה שצריכים להתיירא מהגזירות הרעות על הדת שהמדינה יכולה לכפות, צריכים להתיירא מכך שהמדינה תמצא חן בעיני היהודים, שיהודים ירגישו טעם טוב במדינה.

כמה נוראות הן הגזירות הרעות שהם יכולים לכפות, זאת הרי הכל יודעים, מה הם לא עשו, הם גזרו את הפיאות בכח, ולוקחים לצבא שמי שנופל שם הם מרחיקים אותו מכל מה שהיו צריכים לקרב. הגזירות הם נוראות, אבל מ"מ הסכנה שמא יהודים ירגישו טעם טוב שיש מדינה, שטוב שיש להם כאן איזה שלטון, זה יכול לפעמים להיות נחמד ליהודי שיותר קל לשלוח מכתב בדואר כשיושב שם יהודי, עצם מה שיש בזה טעם טוב זה מקלקל יותר ויותר מכל הגזירות הנוראות.

כלפי מה הדברים אמורים, עכשיו הזמן להזכיר את כל זה, כשיוצאת תעמולה ע"י כתבי העת, שבכל זמן אסור להסתכל בהם, ואני מדבר על הכתבי עת שקוראים לעצמם שבאים מהחרדים, ושם נאמר שעכשיו כשיש מלחמה ויש צרות נשתנו העיתים וצריכים ללכת ביחד ואסור לקטרג, צריכים לחפש קירוב.

קירוב לכאלו שאינם שומרי מצוות זה איסור גמור, כל קירוב שהוא!

ההרגשה אולי מצויה אצל בני אדם שכאשר נמצאים בצרה ביחד איתם, בעל כרחו זה עלול להביא לידי קירוב מסוים, והם מנסים לעורר את הקירוב הזה עוד ועוד. וצריכים להשמר בכל הכוחות שזה לא יהיה. אם ח"ו נמצאים בצרה כגון ספינה טובעת או שמנסים לכבות שריפה ויש שם גם כאלו שאינם שומרי תורה, וכולם עושים אותו דבר, כולם רצים לכבות ולעזור ועושים אותם מעשים, בעל כרחו זה עלול להביא לקירוב הדעת, וצריכים להזהר ולהשמר מזה, **וצריכים לדעת שזה סכנה לכל המשך הדורות.**

אומרים שבשעת סכנה צריכים אהבת ישראל, ודאי את כל המצוות צריכים, ואהבת ישראל היא גם כן מצוה מהתרי"ג, אבל אלו שנצטוו עליהם את ההיפך, אזי גם עכשיו המצוה היא לחזק את ההתנגדות. ואע"פ שאם בשעת סכנה הוא עשה איזה מצוה'לה שהוא יקבל עליה שכר, הקב"ה הוא ודאי טוב ומטיב לרעים ולטובים על כל דבר טוב שהוא עושה, אבל אנו צריכים לדעת שצריכים להתרחק יותר ויותר. **ובזמן שיש סכנה שעלול להיות קירוב, אזי צריכים לחזק את הריחוק. צריכים לדעת שהם אלו שרוצים לעקור אותנו מחיי העולם הבא שזוהי כל התכלית שבשבילה באנו כאן לעולם הזה.**

היה אפשר להאריך בזה אבל חושבני שאין צורך, הדברים פשוטים לכל אחד.

מסתובבות שמועות מחרידות, ויתכן שאינן אמת כלל והם נעשות רק בשביל המטרה, אבל השמועות עצמן נוראות, שכך וכך יהודים במספרים גדולים מאד שהיו עפ"י חוקיהם פטורים מהצבא ועכשיו רצו ללכת, ועוד עושים תעמולה ללכת איתם יחד. **אין שום ספק שלהיות איתם הפירוש להיות מדיח מדרך היהדות,** מדיח אפילו רק משהו, שמעתי מגדולי תלמידי החזו"א שיהודי שלח לשאול את החזו"א כיון שיש לו איזה צורך שהוא מוכרח ללכת לצבא והוא בטוח בעצמו מאד שלא יכשל בכלום אם יוכל ללכת לשם, וכיון שהוא שאל באופן כזה שהוא בטוח שלא יכשל א"כ מה אפשר לענות לו, שאל אותו החזו"א אם אתה כ"כ בטוח שלא תכשל בכלום א"כ מה שאלתך? והשיב הלה שאמנם להכשל לא יכשל, אבל הוא עלול להתקרר. וידוע מה שהשיב לו החזו"א, שלהתקרר זה יהרג ואל יעבור. רק להתקרר ותו לא, לא לעבור שום איסור, רק שלהבת האמונה תחלש קצת, זהו יהרג ואל יעבור!

איני רוצה לפרט כל שאר הדברים הנוספים שנעשים בצבא, ושאר הנסיונות שיש שם, הדברים ארוכים וקשה לעסוק בזה, וגם אין צורך להגיע לזה. זה מקום שלא שומעים שם שמים, לא מכלכלים את מעשיהם על פי התורה מה לעשות ומה לא לעשות.

השי"ת יתן כח לכולם לעמוד בנסיונות, לדעת את האמת שאנו כאן בעולם של הקב"ה, כל דבר שנארע הוא לבדו עושה לכל המעשים, ומחויבים ביראתו ובאהבתו, וכל דבר שמרחיק מזה הוא מרחיק את האדם מחיי העולם הבא שזה עיקר התכלית, ולדעת שכל אלו שבאים בשם ההתקוממות שנקראת אצלם מדינה ואלו שאומרים שכלל ישראל מנהיג את עצמו, זה כולו שקר, "הבל ושוא נתעה". ואם רוצים להגיע להבין את האמת, אפשר להגיע לזה רק ע"י דבקות עם אנשי אמת שמקושרים לתורה ויראת שמים ואז זה משפיע על סביבותיהם, יתן ה' שנוכח לזה.